
Joc de canyes

Autor:

Data de publicació: 12-10-2014

El joc de canyes és un joc de lluita d'origen militar de gran celebració a Espanya des del segle XVI al XVIII, juntament amb les festes de lluminàries en moltes de les seves places majors. Viciàna ens explica a la seva crònica com Carles V jugava a València al joc de canyes amb la seva àvia Germana de Foix.[1] Consistia en fileres d'homes muntats a cavall (normalment nobles[2]) tirant-se canyes com si fossin llances o dards i aturant-les amb l'escut. Es feien càrregues de combat, escapant fent cercles o semicercles en grups de fileres.[3]

El joc de canyes és un joc de lluita d'origen militar de gran celebració a Espanya des del segle XVI al XVIII, juntament amb les festes de lluminàries en moltes de les seves places majors. Viciàna ens explica a la seva crònica com Carles V jugava a València al joc de canyes amb la seva àvia Germana de Foix, que només tenia 10 anys més que ell i amb qui va tenir una filla, que va morir al poc temps.. DE NO HAVER MORT HAURIA ESTAT HEREVA NOMÉS D'ARAGÓ i CATALUNYA creant una situació molt complicada.[1] Consistia en fileres d'homes muntats a cavall (normalment nobles[2]) tirant-se canyes com si fossin llances o dards i aturant-les amb l'escut. Es feien càrregues de combat, escapant fent cercles o semicercles en grups de fileres.[3]

Regles del joc amb boleadores en lloc de canyes

Sent un dels jocs gauchos més antics celebrats a la República Argentina, està basat en el seu homònim a Espanya i relacionat amb la lluita simulant un combat. Segons els reglaments tradicionals d'aquest joc, el genet ha de sobrepasar la línia davantera del bàndol contrari, d'on un altre individu surt en la seva pròpia persecució i boleja simbòlicament el cavall amb boleadoras fetes d'un material inofensiu. Després de bolejar penetra dins del bàndol contrari i es queda en el seu lloc aconseguit, llavors ja es pot sortir en persecució del que ha llançat les boles, un tercer, i aquest al seu torn boleja el cavall del darrer esmentat, tot penetrant al mateix temps dins el bàndol contrari.

El joc acaba quan tots els homes d'un bàndol estan dins del lloc dels contraris abans que aquests ho hagin aconseguit.

Vegeu també

Canyellera
Lluminària d'artifici
Soldat de cuera
Dargó

Referències

Rafael Martín de Viciàna. Libro quarto de la Crónica de la ínclita y coronada ciudad de Valencia y de su reino. Universitat de València, 2005, p. 361–. ISBN 978-84-370-6036-1 [Consulta: 27 agost 2011].
Fernando Cremades Arlandis. La regina de la pobla de les fembres peccadrius. Edicions 62, 1980. ISBN 978-84-297-1641-2 [Consulta: 27 agost 2011].
Pasqual Mas i Usó. Poesia acadèmica valenciana del barroc. Edition Reichenberger, 1998, p. 168 -. ISBN

